

**IN MEMORIAM STELA POPESCU
- UN AN DE LA DISPARIȚIA MARIILOR ARTISTE -**

În ziua de joi 23 noiembrie 2017 o veste cumplită a cutremurat întreaga Românie: a murit fulgerător Stela Popescu! Părea incredibil! Cu numai câteva zile în urmă (sâmbătă și duminică) fusese văzută în plină vervă și aclamată la Teatrul de Revistă „Constantin Tănase” în piesele „Piei Drace” și „Stela”, iar marți apăruse în acel eveniment privat de la Sectorul 2, când a avut o cădere, mult comentată apoi de mass-media.

Ce a urmat se știe: lacrimi, durere, regrete, amintiri și un an de „Tănase fără Stela”. Acum, la un an de la dispariția îndrăgitei artiste, vom încerca o evocare a uriașei sale personalități, căutând să surprindem câteva aspecte esențiale din viața ei trepidantă și cariera sa prodigioasă.

Stela Popescu (21 decembrie 1935 - 23 noiembrie 2017) s-a născut într-o familie de învățători basarabeni, deportați și refugiați la Brașov, primind o educație bună, în spiritul moralei creștine și valorilor românești. După absolvirea Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică a fost repartizată la Teatrul din Brașov și, după mai bine de 400 de reprezentații aici, în 1963 a trecut la Teatrul „Constantin Tănase”, unde avea să se identifice cu Revista Românească.

În perioada 1969-1993 a fost angajată la Teatrul de Comedie, unde a interpretat numeroase roluri în piese de mare succes, precum „Pețitoarea”, „Plicul”, „Preșul” etc. Paralel, a continuat să joace la Revista pe scena de la „Tănase” și la Grădina „Boema”. Aici, a făcut cupluri celebre cu Ștefan Bănică (până în 1979) și apoi, până la ultimul spectacol, cu maestrul Alexandru Arșinel, directorul Teatrului de Revistă „Constantin Tănase”.

În 1993, Stela Popescu a revenit și în scripte la Revista, pe care n-a mai părăsit-o niciodată, jucând aici săptămânal, alături de mari artiști ai scenei românești. A fost prezentă în majoritatea spectacolelor de la „Sala Savoy” și de la Grădina de Vară „Herăstrău”, încântând publicul de toate vârstele și culegând ropote de aplauze. Era o artistă „totală”, cânta, dansa, recita, pătrunzând din prima clipă în inimile spectatorilor care o ovacionau de cum o vedeau, mereu tânără, elegantă, energică, fermecătoare.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Iubită și respectată de colegi, adorată de public, apreciată de massmedia (căreia nu i-a dat ocazia de bârfe și „can canuri”), Stela Popescu a afișat întotdeauna un zâmbet optimist, bună-dispoziție molipsitoare, oferind de fiecare dată o vorbă caldă, o povață, o încurajare și un semn de prețuire pentru publicul ei drag. Stela Popescu nu s-a limitat doar la comedie și muzical. A jucat în numeroase filme ca „Nea Mărin miliardar”, „Astă seară dansăm în familie”, „În fiecare zi mi-a fost dor, de tine”, „Mamaia” etc, a participat la nenumărate emisiuni de televiziune, inclusiv ca moderator, a avut o bogată activitate la Radio și, nu în ultimul rând, a îndrumat foarte mulți tineri pe calea teatrului și revistei.

Ca o recunoaștere a meritelor sale artistice, în aprilie 2016 a fost înființat Teatrul „Stela Popescu” (cu sediul la Palatul Național al Copiilor), care promovează cultura într-o manieră modernă, „pozitivă și responsabilă”, prin spectacole muzicale și coregrafice pentru copii și adulți.

Pentru întreaga carieră, Stela Popescu a fost decorată de Președintele Klaus Iohannis cu „Steaua României în Grad De Cavaler”; a fost declarată „Cetățean de Onoare Al Municipiului Brașov” și a primit o Stea pe „Aleea Celebrităților”. Dar cea mai importantă și valoroasă distincție pe care a primit-o „Steaua Revistei Românești” a fost, după cum chiar ea afirma, iubirea nemăsurată a publicului și aplauzele furtunoase ale spectatorilor!

În perioada comunistă (anii '70-'80), Stela Popescu a dat dovadă de mult curaj pe scenele arhipline de la „Savoy” și „Boema”, interpretând cu măiestrie, alături de Alexandru Arșinel și ceilalți colegi de la Revistă, **cuplete** memorabile, în care sfidau cenzura și ironizau racilele regimului despot, ca de pildă „Cei 3F” (foame, frig, frică). Un amănunt interesant și mai puțin cunoscut din viața artistei este acela că în ziua de 22 decembrie 1989, în plină Revoluție, pe fondul „fobiei teroriste”, s-a răspândit ca un fulger zvonul inept că „Stela trage dintr-un Trabant în bucureșteni”. Auzind asta, Alexandru Arșinel a mers imediat (printre gloanțe) la Radio și, cu vocea lui convingătoare, a dezmințit public această imbecilitate, care cine știe ce urmări putea avea?

Despre viața și activitatea multilaterală a Stelei Popescu s-ar putea vorbi mult, subiectul fiind inepuizabil. Rămân însă, în urma ei filmele, înregistrările audio-video, cărțile și articolele despre ea, dar mai ales regretul că a plecat prea devreme (în plină glorie).

Din păcate, Stela nu mai este, însă Teatrul de Revistă „Constantin Tănase” (care la câteva zile a mai pierdut o STEA, pe Cristina Stamate), ca și alte dăți, a renăscut din propria-i cenușă, reușind ca acum, în pragul împlinirii a 100 de ani de existență a sa (fondat în 1919) să ofere publicului spectacole excepționale precum: „Vivat Revista”, „Un cântec o glumă”, „Lasă supărarea în hol”, „E spectacol în oraș” sau, cel mai recent, „Hai, Hai, România!”.

La un an de la dispariție, publicul nu a uitat-o pe Stela Popescu, iar EA, din Cer, ne veghează și ne transmite gândul bun, de veselie și speranță, cum a făcut-o întotdeauna în viață și pe scenă.

HORAȚIU MĂNDĂȘESCU

0%

User Rating: Be the first one !